

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 15, 2013

Nummer 15, 2013

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2013:2855](#) 12-07-2013

Gemeente Boxmeer

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2013:4177](#) 09-07-2013

Waterschap Hunze en Aa's

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2013:3954](#) 03-07-2013

Staatssecretaris I en M

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2013:1313](#) 25-06-2013

Gemeente Zevenaar

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2013:2632](#) 21-06-2013

Reusel-De Mierden

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2013:CA3899](#) 20-06-2013

Giessenlanden

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2013:CA1893](#) 07-05-2013

Wageningen, omgevingsvergunning jongerencentrum

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2013:CA4025](#) 19-04-2013

Gemeente Breda

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:188](#) 10-07-2013

Wolden/bestemmingsplan 'Recreatiepark d'Olde Kamp te Ansen'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:230](#) 10-07-2013

Lochem/bestemmingsplan 'Lochem-West 2010'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:229](#) 10-07-2013

Winterswijk/bouwen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:197](#) 10-07-2013

Bergeijk/bestemmingsplan 'Waterlaat VI'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:212](#) 10-07-2013

Overbetuwe/bestemmingsplan 'Elst Centraal, Infra, P+R en Huis der Gemeente'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:246](#) 10-07-2013

Woensdrecht/bestemmingsplan 'Bebouwde kom Putte, 1e herziening'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:222](#) 10-07-2013

Oisterwijk/bestemmingsplan 'Scheermanlocatie'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:205](#) 10-07-2013

Lemsterland/bestemmingsplan 'Bantegaplein'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:228](#) 10-07-2013

Gulpen-Wittem/dwangsom

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:207](#) 10-07-2013

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:107](#) 03-07-2013

GS Limburg

RECHTSPRAAK

De tegemoetkoming in de planschade van appellant is door de plaatsing van de schutting en de overdracht van de grond voor een bedrag van 1 euro voldoende anderszins verzekerd.

Casus

Het college heeft een advies van de SAOZ aan het besluit van 23 februari 2012 ten grondslag gelegd, waarin de SAOZ heeft vastgesteld dat de planologische maatregel voor appellant heeft geleid tot een nadeliger positie en tot een waardedaling van zijn woning van € 8.000. De SAOZ heeft vervolgens uiteengezet dat de tegemoetkoming in deze planschade reeds anderszins is verzekerd, doordat appellant van projectontwikkelaar Brands Bouwontwikkeling B.V. een perceel grond van 34 m² met een waarde van € 1.360 voor een bedrag van € 1 heeft gekocht en deze projectontwikkelaar voorts op het perceel van appellant een als erfafscheiding bedoelde schutting met een lengte van 63 meter heeft laten plaatsen, waarvan de kosten € 9.800 bedroegen. Gelet hierop is de SAOZ tot de conclusie gekomen dat de door appellant geleden schade in voldoende mate anderszins is verzekerd en dat zijn aanvraag kan worden afgewezen.

Rechtsvraag

Weegt de waarde van de door de projectontwikkelaar aan appellant overgedragen gronden en de geplaatste schutting op tegen de geleden planschade, en is derhalve de planschade volledig gecompenseerd?

Uitspraak

Met de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat de tegemoetkoming in de planschade van appellant door de plaatsing van de schutting en de overdracht van de grond voor een bedrag van 1 euro voldoende anderszins is verzekerd. Hierbij heeft de rechtbank terecht de lengte en de uitvoering van de schutting in aanmerking genomen en van belang geacht dat het type en de kwaliteit ervan destijds in samenspraak met appellant zijn gekozen. Voor zover appellant in verband met de verkrijging van de grond overdrachtskosten heeft gemaakt, is niet gebleken

dat deze kosten dermate hoog waren dat deze ertoe leiden dat de tegemoetkoming in de planschade niet meer anderszins is verzekerd.

De door appellant gestelde afschrijvings- en onderhoudskosten komen niet voor vergoeding in aanmerking, reeds omdat deze in de toekomst te maken kosten geen verband houden met de op de peildatum vastgestelde waardevermindering.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:207

Zaaknummer: 201207566/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Gemeente Boxmeer

De vergunde activiteiten kunnen risico's voor de volkgezondheid hebben. Er is onvoldoende onderzocht of aanleiding bestaat om de vergunning te weigeren dan wel om nadere voorschriften ter voorkoming van gezondheidsrisico's aan de vergunning te verbinden.

Casus:

Omgevingsvergunning milieu voor het vervangen van het grondhuisvestingssysteem in de bestaande pluimveestal door een voliëresysteem en van het bestaande ventilatiesysteem met natuurlijke ventilatie door een mechanisch ventilatiesysteem.

Volgens eiser is er vanuit het oogpunt van volksgezondheid sprake van een ontoelaatbare situatie. Eiser wijst daarbij op het ontstaan van en de verspreiding van (op de mens overdraagbare) ziekten.

Verweerder stelt dat de inrichtinghouder voldoende maatregelen heeft genomen om verspreiding van ziekten te voorkomen. In de milieueffectrapportage is aangegeven dat activiteiten hoofdzakelijk binnen plaatsvinden en dat bij een uitbraak van veeziekten verschillende maatregelen kunnen worden getroffen. Er is een hygiënesluis is en er gelden binnen de inrichting strikte hygiënemaatregelen. Aan de vergunning zijn voorschriften ter voorkoming van ongedierte opgenomen. Gelet op de risico's voor de volksgezondheid hoeft de vergunning niet te worden geweigerd en zijn nadere voorschriften volgens verweerder niet noodzakelijk. Er zijn geen algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten waaruit een andere conclusie voortvloeit.

Rechtsvraag:

Zijn de mogelijke negatieve effecten van de inrichting op de volksgezondheid voldoende onderzocht?

Uitspraak:

De rechtbank overweegt dat als er indicaties zijn dat een activiteit een risico voor de volksgezondheid kan hebben het bevoegd gezag, mede gelet op het voorzorgsbeginsel, moet onderzoeken of hierin aanleiding is gelegen om de vergunning te weigeren, of om nadere voorschriften ter voorkoming van gezondheidsrisico's aan de vergunning te verbinden. Gelet op het GGD-advies en het milieueffectrapport dat aan de vergunning ten grondslag ligt, ziet de rechtbank een indicatie voor volksgezondheidsrisico's als gevolg van de vergunde activiteiten. Verweerder heeft bij de voorbereiding van het bestreden besluit onvoldoende onderzocht of, gelet op deze indicatie, aanleiding bestaat om de vergunning te weigeren dan wel om nadere voorschriften ter voorkoming van gezondheidsrisico's aan de vergunning te verbinden. De door verweerder genoemde hygiënemaatregelen zijn niet in de aanvraag en de milieueffectrapportage beschreven.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 12-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2013:2855

Zaaknummer: SHE/12/3065

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onder e Wabo en 2.14 Wabo

RECHTSPRAAK

Waterschap Hunze en Aa's

Hoewel het bluswater via de hemelwaterriolering van het naastgelegen bedrijf in het oppervlaktewater terecht is gekomen, is er geen sprake van een indirecte lozing.

Casus:

Last onder bestuursdwang voor het opschonen van een watergang en het afvoeren van verontreinigd oppervlaktewater en verontreinigde waterbodem.

Volgens eiser kan hij niet worden aangesproken via bestuursdwang omdat de lozing van het bluswater via de hemelwaterriolering van het naastgelegen bedrijf heeft plaatsgevonden, zodat sprake is van een indirecte lozing.

Rechtsvraag:

Is er sprake van een indirecte lozing?

Uitspraak:

De rechtbank overweegt dat er sprake is van een calamiteit en dat het bluswater zonder medeweten van het naastgelegen bedrijf is geloosd op het oppervlaktewater. De enkele omstandigheid dat het bluswater via de hemelwaterriolering van het naastgelegen bedrijf in het oppervlaktewater terecht is gekomen maakt niet dat er sprake is van een indirecte lozing.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 09-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2013:4177

Zaaknummer: 12/760, 13/93, 13/154

Wetsartikelen: 6.2 Waterwet

RECHTSPRAAK

Gemeente Zevenaar

De waarnemingen via de Afstandbeoordelingsmethode mogen mede ten grondslag worden gelegd aan de last onder dwangsom wegens overtreding van de geluidsvoorschriften nu de last eveneens is gebaseerd op metingen conform de Handleiding meten en rekenen industrielawaai.

Casus

Last onder dwangsom voor een horecabedrijf wegens overtreding van de geluidsvoorschriften uit het Activiteitenbesluit milieubeheer.

Eisers stellen dat de geluidsmetingen die ten grondslag liggen aan de last onder dwangsom onzorgvuldig zijn verricht, zodat niet kan worden gesteld dat sprake is van een overtreding van de geluidsnormen.

Rechtsvraag:

Is voldoende vast komen te staan dat de geluidsnormen uit het Activiteitenbesluit milieubeheer worden overtreden?

Uitspraak:

De rechtbank overweegt dat verweerder aan de hand van metingen conform de Handleiding meten en rekenen industrielawaai (Handleiding) heeft vastgesteld dat de geluidsvoorschriften worden overtreden. Vervolgens is van de Afstandbeoordelingsmethode (ABM) gebruik gemaakt om vast te stellen dat nog sprake is van geluidsoverlast. Verweerder heeft handhavend kunnen optreden omdat voorafgaande aan de toepassing van de ABM door metingen conform de Handleiding vast is komen te staan dat de geluidsvoorschriften worden overtreden.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 25-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2013:1313

Zaaknummer: AWB 12/2050

Wetsartikelen: 2.17, lid 1 onder a Activiteitenbesluit milieubeheer

RECHTSPRAAK

Gemeente Breda

Bij het ontbreken van een wettelijke norm voor warmtebelasting komt verweerder de beoordelingsvrijheid toe om te toetsten aan de 3 kW/m² stralingscontour.

Casus:

Omgevingsvergunning voor de activiteit milieu voor een tankstation voor motorbrandstoffen.

Volgens eisers had de omgevingsvergunning geweigerd moeten worden, omdat de activiteit ter plaatse een te groot risico oplevert voor de externe veiligheid. De warmtebelasting die kan ontstaan bij vloeistofplasbrand is niet ten onrechte niet getoetst aan het 10 kW/m²-criterium voor warmtestraling, dat maatgevend is voor 1% kans op overlijden bij 20 seconden blootstelling.

Verweerder wijst op het bij de aanvraag gevoegde rapport en memo waaruit blijkt dat de maximale afleverhoeveelheid wordt beperkt tot 45 liter per afleverbeurt en dat de 3 kW/m² stralingscontour van een plasbrand niet over de woningen van derden ligt.

Rechtsvraag:

Mag de warmtebelasting worden getoetst aan de 3 kW/m² stralingscontour?

Uitspraak:

De rechtbank overweegt dat verweerder, bij het ontbreken van een wettelijke norm voor warmtebelasting, aansluiting heeft mogen zoeken bij de 3 kW/m² stralingscontour. Het college komt in dit verband een zekere beoordelingsvrijheid toe. In een eerdere uitspraak is geoordeeld dat aansluiting mag worden gezocht bij de 10 kW/m² stralingscontour. De 3 kW/m² stralingscontour is gunstiger voor eisers.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 19-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2013:CA4025

Zaaknummer: AWB 12/4424 WABOM

Wetsartikelen: 2.1, lid 1, onder e Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, 2.6, lid 1 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en 2.14, lid 3 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

RECHTSPRAAK

Winterswijk/bouwen

Invloed antennemast op bijenstal

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat het college niet tot verlening van de ontheffing en bouwvergunning heeft kunnen overgaan zolang niet is uit te sluiten dat schade aan de bijenpopulaties zal ontstaan als gevolg van door de antennes opgewekte elektromagnetische straling. De Afdeling ziet geen grond voor het oordeel dat het college onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de relevante feiten en de af te wegen belangen dan wel dat het naar aanleiding van het verrichte onderzoek niet het standpunt heeft kunnen innemen dat mogelijk schadelijke effecten van elektromagnetische straling op de bijenpopulatie niet aan verlening van ontheffing en bouwvergunning in de weg staan. Het ligt vervolgens op de weg van bezwaarmakers om, op grond van algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten, aannemelijk te maken dat de beoordeling van het college over de risico's van elektromagnetische straling geen stand kan houden. Enkele van de door hen overgelegde onderzoeken geven weliswaar een beeld van mogelijk schadelijke effecten van die straling op bijenpopulaties, maar deze zijn daarmee geen algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:229

Zaaknummer: 201210222/1/A1

Wetsartikelen: 3:2 Awb en 3:4 Awb

RECHTSPRAAK

Gulpen-Wittem/dwangsom

Bor. Garage ligt niet op erf en dus ook niet in achtererfgebied

Een garage is voorzien op een gedeelte van het perceel dat direct bij het hoofdgebouw is gelegen en feitelijk is ingericht ten dienste van het gebruik van de woning, maar dit perceelgedeelte is ingevolge het bestemmingsplan aangeduid als grond voor de instandhouding en ontwikkeling van de aanwezige landschappelijke waarden. De rechtbank heeft in navolging van het college terecht overwogen dat het perceelgedeelte waarop de garage is voorzien, in dit geval niet kan worden aangemerkt als 'erf' als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van Bijlage II bij het Bor, vanwege de landschappelijke waarden die daaraan zijn toegekend. Nu het geen erf betreft, kan het evenmin als 'achtererfgebied' als bedoeld in die bepaling kan worden aangemerkt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:228

Zaaknummer: 201209655/1/A1

Wetsartikelen: 1 lid 1 Bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Bergeijk/bestemmingsplan 'Waterlaat VI'

Regeling evenementen in plan is onvoldoende

Volgens vaste jurisprudentie is een evenementenvergunning ingevolge de APV met name ingegeven vanuit het oogpunt van handhaving van de openbare orde en vormt de APV geen toetsingskader voor de ruimtelijke aanvaardbaarheid van een evenement of een evenemententerrein. De omstandigheid dat de APV de mogelijkheid biedt om geluidvoorschriften te verbinden aan een evenementenvergunning leidt niet tot een ander oordeel, omdat die evenmin zijn bedoeld om een goede ruimtelijke ordening te waarborgen. Dat evenementen mede worden gereguleerd door de APV kan derhalve geen reden zijn om een ruimtelijke afweging van een evenemententerrein ter plaatse en de gevolgen daarvan voor de omgeving achterwege te laten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:197

Zaaknummer: 201205962/1/R3

Wetsartikelen: 3:2 Awb

RECHTSPRAAK

Woensdrecht/bestemmingsplan 'Bebouwde kom Putte, 1e herziening'

SVBP 2008. Functie jongerenontmoetingsplek

In paragraaf 2.2 van de SVBP 2008 staat dat functies die niet zijn genoemd in een hoofdgroep, moeten worden geplaatst in de hoofdgroep, die daarbij, gelet op de aard van de betrokken hoofdgroep, het beste past. In dit geval heeft de raad, gelet op de aard van de in de SVBP 2008 opgenomen hoofdgroep 'Sport' en de daarbij genoemde functies, in redelijkheid met de functieaanduiding 'jongeren ontmoetingsplek' bij deze bestemming aansluiting kunnen zoeken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:246

Zaaknummer: 201301148/1/R3

Wetsartikelen: 1.2.6 Bro en 2 lid 2 Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2012

RECHTSPRAAK

Lochem/bestemmingsplan 'Lochem-West 2010'

Lichthinder van lichtmasten

Het maximale aantal lichtmasten en de locatie daarvan zijn niet in de planregels vastgelegd. De raad heeft onvoldoende gemotiveerd dat desondanks op het perceel en bij de woning van appellant geen onaanvaardbare lichthinder zal kunnen optreden als gevolg van de plaatsing van nieuwe lichtmasten met een dergelijke hoogte.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:230

Zaaknummer: 201210661/1/R2

RECHTSPRAAK

Lemsterland/bestemmingsplan 'Bantegaplein'

Voorwaardelijke verplichting geluidsmaatregelen. Luchtkwaliteit. NIBM. Afzonderlijke beoordeling

Een voorwaardelijke verplichting tot plaatsing van het geluidsschermbord en het schrappen van de twee parkeerplaatsen is niet in het plan geregeld. Nu de raad deze maatregelen noodzakelijk acht voor een goed woon- en leefklimaat ter plaatse van de bestaande woningen is de Afdeling van oordeel dat de raad de plaatsing van het geluidsschermbord ten onrechte niet als voorwaardelijke verplichting in het plan heeft opgenomen en dat het plan vorenbedoelde twee parkeerplaatsen ten onrechte mogelijk maakt.

De raad heeft ten tijde van het nemen van het bestreden besluit geen onderzoek verricht naar de te verwachten gevolgen van het plan voor de luchtkwaliteit ter plaatse. De raad heeft zijn betoog ter zitting dat de luchtkwaliteit in de gemeente dusdanig is dat voor overschrijding van grenswaarden niet hoeft te worden gevreesd niet aannemelijk gemaakt. Dit geldt eveneens voor zijn betoog dat uit luchtkwaliteitsonderzoek dat is uitgevoerd ten behoeve van een bedrijventerrein op ongeveer 1 km van het plangebied kan worden afgeleid dat het voorliggende plan uit een oogpunt van luchtkwaliteit niet op problemen stuit. Gelet op hetgeen het plan mogelijk maakt heeft de raad naar het oordeel van de Afdeling ten onrechte zonder nader onderbouwde motivering geconcludeerd dat geen afzonderlijke beoordeling van de gevolgen van het plan voor de luchtkwaliteit behoeft plaats te vinden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:205

Zaaknummer: 201205842/1/R4

Wetsartikelen: 3.1 Wro, 2.20 lid 5 Activiteitenbesluit en 5.16 lid 1 WMB

RECHTSPRAAK

Oisterwijk/bestemmingsplan 'Scheermanlocatie'

Relativiteitsbeginsel. Windvang van molen

De Afdeling is van oordeel dat de gestelde invloed van de bouwhoogte van de in het plangebied voorziene woningen op de windvang van een molen in dit verband kennelijk niet strekt ten behoeve van de bescherming van de belangen van appellanten.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:222

Zaaknummer: 201208348/1/R3

Wetsartikelen: 1.9 Chw

RECHTSPRAAK

Wolden/bestemmingsplan 'Recreatiepark d'Olde Kamp te Ansen'

Lichthinder. Nadere eisen. Ontbreken bindende regeling. Wijzigingsbevoegdheid voor zwembad. VNG-brochure en recreatiewoningen

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting leidt de Afdeling af dat de raad het ter voorkoming van verstoring van diersoorten door verlichting op het terrein noodzakelijk acht dat de maatregelen tegen lichtuitstraling worden getroffen die in de Natuurtoets zijn vermeld. De planregels garanderen echter niet dat deze maatregelen daadwerkelijk worden getroffen. De planregels bevatten immers slechts een bevoegdheid, en geen verplichting, voor het college van burgemeester en wethouders om nadere eisen te stellen ter voorkoming van hinderlijke lichtuitstraling en negatieve beïnvloeding van dieren.

De raad moet reeds bij de vaststelling van het plan hebben afgewogen of de situatie die kan ontstaan door de toepassing van de afwijkingsbevoegdheid planologisch aanvaardbaar is. Uit de stukken blijkt dat het buitenzwembad niet zodanig kan worden gesitueerd dat aan de richtafstand van 200 m uit de VNG-brochure wordt voldaan. Uit de VNG-brochure volgt dat een kortere afstand dan de richtafstand kan worden gehanteerd als uit onderzoek blijkt dat de geluidbelasting zodanig is dat bij de woningen een aanvaardbaar woon- en leefklimaat is gewaarborgd. De raad heeft voorafgaand aan de vaststelling van het plan echter geen onderzoek laten verrichten naar de geluidbelasting vanwege het buitenzwembad bij de woningen van derden en naar de mogelijkheid om geluidreducerende maatregelen te treffen. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich er daarom onvoldoende van verzekerd dat een invulling van de afwijkingsbevoegdheid mogelijk is waarbij geen onevenredige hinder ontstaat bij woningen van derden.

De richtafstanden uit de VNG-brochure zijn niet van toepassing op recreatiewoningen. De raad heeft bij de beoordeling van het woon- en leefklimaat ter plaatse van de recreatiewoningen niettemin aansluiting gezocht bij de richtafstanden uit de VNG-brochure. Indien in het onderhavige geval van de grens van het agrarisch bouwperceel wordt uitgegaan,

zoals in de VNG-brochure wordt aanbevolen, valt een deel van het bouwvlak voor de recreatiewoningen binnen de – indicatieve – richtafstand van 100 m. Nu de raad met betrekking tot de afstand tussen het agrarische bedrijf en het meest noordelijke bouwvlak voor de recreatiewoningen heeft beoogd aan te sluiten bij de richtafstanden uit de VNG-brochure, is de Afdeling van oordeel dat het bestreden besluit in zoverre niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:188

Zaaknummer: 201200312/1/R4

Wetsartikelen: 3:2 Awb

RECHTSPRAAK

Overbetuwe/bestemmingsplan 'Elst Centraal, Infra, P+R en Huis der Gemeente'

Regeling evenementen in plan onvoldoende. Maximale invulling. VNG-brochure. Afstanden tussen bedrijven en kantoren. Behoeftte kantoorgebouw niet aangetoond

Het ligt op de weg van de planwetgever om een beoordeling en afweging te maken of een bestemming die evenementen op een bepaalde locatie toestaat vanuit ruimtelijk oogpunt is aangewezen. Ook dient deze omtrent onder meer het toegestane aantal evenementen per jaar en de maximale bezoekersaantallen, voorschriften te stellen voor zover dat uit een oogpunt van ruimtelijke aanvaardbaarheid op een locatie van belang is. Deze beoordeling en afweging is een andere dan die op grond waarvan in een concreet geval voor een evenement al dan niet vergunning wordt verleend. Ook ten aanzien van de mogelijkheid voor standplaatsen zal de planwetgever een beoordeling en afweging moeten maken inzake het aantal standplaatsen en de periode waarin deze standplaatsen mogen worden ingenomen, voor zover dit uit een oogpunt van ruimtelijke aanvaardbaarheid van belang is. De keuze van de raad om met de regeling in dit plan aan te sluiten bij de binnen de gemeente Overbetuwe gebruikelijke regeling in bestemmingsplannen, kan niet als ruimtelijke onderbouwing worden beschouwd.

De raad heeft de kantoorgebouwen aangemerkt als bedrijfsruimten waar gedurende een langere periode van de dag personen verblijven die een zekere bescherming tegen hinder en overlast behoeven. De raad kon hierbij in redelijkheid ervan uitgaan dat een kantoor niet dezelfde bescherming behoeft als een woning. Bij de afweging over de aanvaardbaarheid van het verblijfsklimaat in de kantoorgebouwen heeft de raad zich enerzijds aangesloten bij de VNG-brochure, anderzijds heeft de raad onderzoek laten uitvoeren met betrekking tot verschillende aspecten van hinder als gevolg van de bedrijvigheid aan de Energieweg. Voor zover de raad zich heeft aangesloten bij de VNG-brochure is niet gemotiveerd waarom binnen een kantoorgebouw op een afstand van 30 meter, onderscheidenlijk 90 meter van gronden waarop een categorie 3.2-bedrijf is toegestaan en waarvoor een richtafstand van 100 meter tot woningen geldt, dan wel op een afstand van 90 meter, onderscheidenlijk 120 meter van gronden waarop een categorie 4.2-bedrijf is toegestaan en waarvoor een richtafstand van 300

meter tot woningen geldt, voor de gebruikers van dit gebouw geen onevenredige hinder en overlast zal ontstaan. De raad heeft niet onderzocht of bij de desbetreffende bedrijven concrete plannen bestaan voor uitbreiding of wijzigingen van bedrijvigheid binnen de voor hen bestaande planologische mogelijkheden. De raad heeft desgevraagd toegelicht slechts te hebben geïnventariseerd of bij de gemeente een aanvraag voor een zodanige uitbreiding was ingediend.

Nu de raad omtrent de behoefte aan het voorziene kantoorgebouw geen concrete gegevens heeft overgelegd, bijvoorbeeld een onderzoek naar de feitelijke behoefte aan kantoren of concrete gegadigden voor kantoorruimte op deze locatie, ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat deze behoefte niet afdoende is gemotiveerd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 10-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:212

Zaaknummer: 201208101/1/R2

RECHTSPRAAK

Staatssecretaris I en M

Plaatsen van stenen in zee kan niet worden gekwalificeerd als 'plaatsen met een ander oogmerk dan het zich er enkel van ontdoen'. Er is sprake van 'storten'

Casus

Last onder dwangsom voor iedere keer dat opnieuw stoffen (onder andere stenen) in de Noordzee worden gestort. Volgens verweerder is er sprake van het zich ontdoen van stoffen in zee zonder de daartoe vereiste vergunning krachtens de Waterwet. Eiseres stelt dat de stenen zijn geplaatst met het oogmerk om een verklaring af te geven. De stenen worden niet gebruikt maar zijn een middel om de verklaring vorm te geven, althans om aandacht te genereren. De strekking daarvan is dat de Natura 2000-gebieden in de Nederlandse EEZ daadwerkelijk bescherming van de biodiversiteit behoeven tegen de schadelijke gevolgen van de visserij.

Rechtsvraag

Is sprake van 'storten' dan wel van 'plaatsen met een ander oogmerk dan het zich er enkel van ontdoen' in de zin van het London Protocol?

Uitspraak

Het criterium 'met een ander oogmerk dan het zich er enkel van ontdoen' moet aldus worden begrepen dat sprake moet zijn van een directe relatie tussen de te plaatsen vaste substantie of voorwerpen (bijvoorbeeld kabels, pijpleidingen en voorzieningen voor zeeonderzoek) en het beoogde gebruiksdoel voor plaatsing. De stenen en dergelijke zouden dan gebruikt moeten worden in verband met dat doel. Nu de stenen zijn geplaatst met het oogmerk om een verklaring af te geven, worden de stenen niet gebruikt. Er ontbreekt dan ook een noodzakelijk direct en fysiek verband tussen de voorwerpen en het beoogde gebruiksdoel. Verweerder was bevoegd om vanwege de overtreding een dwangsom op te leggen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 03-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2013:3954

Zaaknummer: AWB 12/5061

Wetsartikelen: 1 lid 4 London Protocol, 6.3 Wtw en 6.8 lid 2 Wtw

RECHTSPRAAK

GS Limburg

Iedere verandering van het gebruik na de peildatum doet een beroep op de uitzondering van de vergunningplicht voor bestaand gebruik vervallen, ook indien de wijziging leidt tot verlaging van de emissies

Casus

Afwijzing van verzoek om handhavend op te treden in het kader van de NB-wet 1998 tegen activiteiten in de nabijheid van een Natura 2000-gebied. Volgens verweerder is er ná de wijziging van de NB-wet 1998 op 31 december 2011 geen sprake meer van vergunningplicht omdat sprake is van 'bestaand gebruik'.

Rechtsvraag

Is er sprake van bestaand gebruik?

Uitspraak

'Bestaand gebruik' waaronder wordt verstaan het gebruik dat op 31 maart 2010 bekend is of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn bij het bevoegd gezag, is van vergunningplicht uitgezonderd.

Verweerder heeft niet inzichtelijk gemaakt welk feitelijk gebruik hem bekend was ten tijde van de peildatum. Wel heeft verweerder gesteld dat na de peildatum wijzigingen in de bedrijfsvoering hebben plaatsgevonden die een verlaging van de emissies tot gevolg hebben gehad.

Met ingang van 31 december 2011 is het criterium 'niet of niet in betekende mate gewijzigd' in de begripsomschrijving van bestaand gebruik evenwel komen te vervallen. Dit brengt mee dat iedere verandering na de peildatum van 31 maart 2010 van het gebruik, zoals dat op deze datum bestond, een beroep op de uitzondering op de vergunningplicht voor bestaand gebruik doet vervallen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-07-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:107

Zaaknummer: 201113299/1/R2

Wetsartikelen: 19d lid 3 NB-wet 1998 en 4 lid 3 Habitatrichtlijn

RECHTSPRAAK

Reusel-De Mierden

Ook een omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) kan worden ingetrokken wegens het gedurende drie jaar geen handelingen verrichten met gebruikmaking van de vergunning

Casus

Stopzetting van procedure tot gedeeltelijke intrekking van de milieuvergunning voor een veehouderij. Verweerder acht zich niet (meer) bevoegd om tot intrekking over te gaan omdat inmiddels weer rundvee in de inrichting wordt gehouden en niet bewezen kan worden geacht dat langer dan drie jaar geen rundvee in de inrichting aanwezig is geweest. Op 1 januari 2013 zijn op de inrichting algemene regels uit het Activiteitenbesluit van toepassing geworden, maar is nog steeds een omgevingsvergunning (beperkte milieutoets) vereist.

Rechtsvraag

Kan een OBM worden ingetrokken? Kan worden bewezen of langer dan drie jaar geen rundvee in de inrichting aanwezig is geweest?

Uitspraak

In artikel 2.33 lid 2 aanhef en onder a Wabo is bepaald dat het bevoegd gezag de omgevingsvergunning geheel of gedeeltelijk kan intrekken, voor zover gedurende drie jaar geen handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning. In deze bepaling is geen uitzondering gemaakt voor een omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM). De omstandigheid dat voor de inrichting algemene regels zijn gaan gelden en sprake is van een OBM staat niet in de weg aan (gedeeltelijke) intrekking van een omgevingsvergunning. Van het vervallen van procesbelang, zoals door vergunninghouder bedoeld, is dan ook geen sprake. Gelet op de feiten en omstandigheden wordt verweerders opvatting dat niet bewezen kan worden geacht dat langer dan drie jaar geen rundvee in de inrichting aanwezig is geweest en hij daarom niet bevoegd is om de omgevingsvergunning in te trekken, verworpen.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 21-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2013:2632

Zaaknummer: SHE 12/2309

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onder i en 2.33 lid 2 aanhef en onder a Wabo

RECHTSPRAAK

Giessenlanden

Technische ontwikkeling verplicht verweerder om te bezien of de toegestane geluidbelasting verder kon of moest worden beperkt. Aanscherping geluidsnormen komt de facto neer op onmogelijk maken van deel van de bedrijfsvoering, derhalve op een gedeeltelijke intrekking van de vergunning. Deze bevoegdheid is niet opgenomen in artikelen 2.30 en 2.31 Wabo

Casus

Aanscherping geluidsnormen in milieuvergunning voor motorcrosscircuit. De vergunning is aangescherpt in verband met de mogelijkheid tot het aanbrengen van stillere geluiddempers waarmee een geluidreductie van 6 dB(A) kan worden bereikt. In haar advies aan de rechtbank heeft de StAB geconcludeerd dat de aangescherpte geluidsnormen wel tijdens trainingen maar niet tijdens wedstrijden kunnen worden nageleefd. Volgens de akoestisch adviseur van eiseres kunnen echter de aangescherpte normen tijdens trainingen noch wedstrijden worden nageleefd.

Rechtsvraag

Onder welke voorwaarden kunnen geluidsnormen worden aangescherpt als gevolg van nieuwe technische ontwikkelingen?

Uitspraak

De mogelijkheid van het aanbrengen van stillere geluiddempers in crossmotoren waarmee een geluidreductie wordt bereikt van 6 dB(A) dient te worden aangemerkt als een voortschrijdende technische ontwikkeling in de zin van artikel 2.30, eerste lid juncto artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wabo (voordien artikel 8.22 WMB). Gelet hierop diende verweerder te bezien of de toegestane geluidbelasting verder kon, dan wel moest worden beperkt.

De artikelen 2.30 en 2.31 van de Wabo verschillen niet wezenlijk van hetgeen vóór de inwerkingtreding van de Wabo was bepaald in de artikelen 8.22 en 8.23 van de Wet milieubeheer. De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding om van de jurisprudentie met betrekking tot de artikelen 8.22 en 8.23 van de Wet milieubeheer (oud) af te wijken. Dit brengt mee dat bij de actualisering van de vergunningvoorschriften de grondslag van de aanvraag van de onderliggende vergunning niet mag worden verlaten. De grondslag van de aanvraag wordt verlaten wanneer als gevolg van het verbinden van voorschriften een andere inrichting dan die waarvoor vergunning is gevraagd moet worden geëxploiteerd. Voorts mag de toepassing van dit artikel niet tot gevolg hebben dat de vergunde bedrijfsvoering onmogelijk wordt gemaakt. Dit zou neerkomen op een intrekking van de vergunning, waartoe artikel 2.30 van de Wabo niet de bevoegdheid geeft.

In dit geval heeft verweerder verzuimd te onderzoeken of aan de aangescherpte geluidsnormen kon worden voldaan zodat het besluit in strijd met artikel 3:2 Awb tot stand is gekomen. De rechtbank voorziet zelf in de zaak door het bestreden geluidvoorschrift te vernietigen en zelf een nieuwe geluidsnorm voor te schrijven waarbij op advies van de StAB een onderscheid wordt gemaakt tussen wedstrijden en trainingen. Daartoe overweegt de rechtbank dat voorop moet worden gesteld dat de StAB is te beschouwen als een onafhankelijke deskundige op het gebied van milieu en ruimtelijke ordening. De rechtbank mag in beginsel op het door de StAB uitgebrachte deskundigenbericht afgaan. Dat is slechts anders indien het deskundigenbericht onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen of anderszins zodanige gebreken bevat dat het niet aan de oordeelsvorming ten grondslag mag worden gelegd. De rechtbank is van oordeel dat het door de StAB verrichte onderzoek volledig en zorgvuldig is.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 20-06-2013

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2013:CA3899

Zaaknummer: ROT 11/5669

Wetsartikelen: 8.22 WMB (oud), 8.23 WMB (oud), 2.30 Wabo en 2.31 Wabo

RECHTSPRAAK

Wageningen, omgevingsvergunning jongerencentrum

Uitleg betekenis artikel 4, negende lid, van Bijlage II Bor; afwijken van het bestemmingsplan voor het gebruik van bouwwerken met een oppervlakte van niet meer dan 1.500 m²

Casus

Verweerder heeft een omgevingsvergunning verleend voor het gebruik van een pand in strijd met het bestemmingsplan ten behoeve van een jongerencentrum. Eisers voeren aan dat artikel 4, negende lid van Bijlage II Bor enkel ziet op het gebruik van gebouwen en niet op het gebruik van de aanliggende gronden. Hierdoor kan de vereiste fietsenstalling niet worden gerealiseerd.

Rechtsvraag

Ziet artikel 4, negende lid van Bijlage II Bor ook op het gebruik in strijd met het bestemmingsplan van de aanliggende gronden?

Uitspraak

De rechtbank oordeelt dat uit de tekst van artikel 4, negende lid, van Bijlage II van het Bor niet duidelijk blijkt dat deze bepaling naast het gebruik van bouwwerken ook ziet op de daarbij behorende gronden. Dit maakt echter niet dat verweerder op de voet van die bepaling geen vergunning heeft mogen verlenen voor gebruik van de omliggende gronden in afwijking van het bestemmingsplan. De rechtbank stelt dat als de gronden behoren bij een bouwwerk en ten dienste staan van dat bouwwerk, het bijbehorende karakter van die gronden met zich brengt dat een toegestane gebruikswijziging voor het bouwwerk tot gevolg heeft dat ook die bijbehorende gronden op de voet van artikel 4, negende lid, van Bijlage II bij het Bor, voor dat doel moeten kunnen worden gebruikt. Een andere uitleg zou leiden tot een dusdanige beperking dat daarmee de toegestane gebruikswijziging van het bouwwerk in dat soort gevallen illusoir wordt.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 07-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2013:CA1893

Zaaknummer: 11/4584 en 11/4757

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onder c Wabo, 2.12 lid 1 onder a onder 2 Wabo en 4 lid 9 Bijlage II Bor